

O številnosti čet, ki jih imamo doma in v inozemstvu, ni mogoče ničesar povedati. Neutemeljena pa je trditev, da bi čete, ki so izvežbane za bojišče na kontingentu, pridrževali doma.

Na razna vprašanja je odgovoril Viskomte Alendale, da je bilo 1. januarja 27.000 Nemcev, Avstrijcev in Madžarov na svobodi, 15.000 pa interniranih. Število na svobodi se nabajajočih žensk znaša 18.000.

Hindenburgova strategija.

Prav interesantno govori prof. Delbrück o Hindenburgovih operacijah na Poljskem. Delbrück pravi: Z interesantno strategijo je feldmaršal Hindenburg na vzhodnem bojišču zopet prišel na površje. Umaknil se ni v smeri na Berlin, marveč proti Sleziji ter je otežkočil Rusom s sistematičnim razdiranjem potov pot za seboj; v skoro lirčnih besedah se je pozneje ruski generalni štab sam pritožil nad tem. Postopanje Nemcev je bilo velikemu knezu tem bolj neljubo, ker tudi on ni hotel napadati v smeri proti Berlinu, marveč predvsem v smeri proti Sleziji. To ni bilo slabo mišljeno. Smer od Varšave proti Berlinu vodi mimo mogočnih bočnih pozicij Nemcev ob spodnji Visli, zasedenih s trdnjavami Thorn, Grandenz, Danzig in ob Netzi in Varti do Küstrina. Ta bočna pozicija, ki jo je lahko braniti, v katero je lahko pošiljati armade in iz katerih lahko nenadno prodirajo, je prava Zaščita Berlina. Rusi so torej nameravali, postaviti sem le nekako bočno kritej par korov, z glavno silo pa so hoteli ostati bolj na jugu. Če bi potem našli tu Hindenburgove čete, jih porazili s premočjo in vzeli Slezijo, bi se bili mogli Rusi obrniti ravno tako proti Berlinu, kakor proti Dunaju. Že so bili Rusi blizu šlezijjski in poznanski meji, ko je nenadno prišla vest, da je Hindenburgova armada izginila, da se je z železnicami odpeljala iz Thorna proti ruskemu boku. Ta sunek je vrgel predvsem ruske zbornice, ki bi bili morali kriti prodiranje glavne ruske armade proti Thornu, nazaj, ter prisilil glavno armado, da se je razvila proti desnemu krilu, kar je za tako velike mase prav težavno. Že je stal del nemške armade Rusom med Lodzem in Varšavo v hrbtu. Malo je manjkalo, da bi bila morala pri Tannenbergu kapitulirati cela ruska armada. Število Nemcev pa je bilo napram Rusom za tak uspeh premajhno. Rusi so dobili še rezerve iz Varšave, ki so se

daj Nemce napadle v hrbtu, — drugače kakor pri Tannenbergu, kjer je stala tudi Rennenkampfova armada v hrbtu Hindenburgovi armadi, pa iz neznanih vzrokov ni posegla vmes. To pot pa so bili Nemci v hrbtu napadeni in so se morali iz objema prebiti. Dasiravno pa ni bila nobena ruska armada uničena, prodiranje Rusov proti nemški meji je bilo zlomljeno in Hindenburg je dobil medtem ojačenja, tako da so se morali Rusi umakniti na obrambno črto kakih 80 kilometrov do Varšave. Boji se vrše sedaj na tej črti in pričakovati je še velikih dogodkov. Glavno pa je, da je ofenzivna sila Rusije zlomljena.

Rusi rabijo proti Turkom dum dum kroglice.

K.-B. Konstantinopol, 11. januarja. „Agence Telegraphique Milly“ poroča: Vsled poročil sanitetne službe armade in Rdečega polmesca ter vsled fotografskih slik se je dognalo, da so Rusi med boji za Batum dum dum kroglice rabili. Turška vlada je potom italijanske ruski naznanila, da bode v slučaju tega edne koraške storila. — (Torej so pričeli Rusi že barske Francoze in Angleže posnemati, ki so tudi s prepovedanimi dum dum kroglicami grozovite rane pri nasprotnikih povzročili. To je sramota za vso Evropo! Op. ur.)

Beg prebivalstva iz prestolice ruskega Kavkaza.

K.-B. Kopenhagen, 11. januarja. Petrograjska „Rječ“ poroča: Zaradi velikega odpotovanja prebivalstva iz Tiflisa objavlja ruski gubernier razglas, v katerem izjavlja, da Tiflisu ne grozi nobena neposredna nevarnost. Okrepčanje garnizije v Tiflisu in odprava državne lasti iz mesta je le čin v vojni navadne previdnosti. Gubernier preti, da bode one osebe, ki širijo napačne govorice o vojnem položaju, s 3000 rubli globe ali pa ječe do 3 mesecev kaznoval. — (Iz tega je pač eno razvidno: Rusi se bojijo že za svoje glavno mesto v Kavkazu Tiflis. Torej so poročila Turkov o zmagah proti Rusiji gotovo resnična. Svaka sila do vremena! To velja tudi za krvavi ruski carizem! Op. ur.)

Neresnične vesti o turškem porazu.

K.-B. Carigrad, 10. januarja. Poročilo glavnega stana pravi:

Ruski listi priobčujejo krive vesti o turških porazih. Kot odgovor obelodanja glavni stan z dne 9. t. m. datirano brzojavko poveljnika kavkaške armade o vojaških operacijah, ki so v teku že dva tedna. V tej brzojavki se naglašajo: Na glavni fronti so naše čete osvojile dominirajoče sovražne postojanke onkraj meje. V prostoru pri Oltyju in Ardagunu so vse operacije ustavljene vsled snega in občutnega mraza. Zasedli smo Urmijo in Kotur. Naše, v Aserbejdžanu operirajoče čete zasledujejo v kljub vremenskim nevarnostim sovražnika, ki se umika. Rusi trde, da so v jeli divizijskega poveljnika nekega našega armadnega kora. To vest dementiramo. Res pa je, da je neki ruski oddelek v neki ruski vasi napadel transport ranjencev med katerimi je bil tudi težko ranjeni poveljnik neke naše divizije. Tega so Rusi vjeli, vse druge pa so pobili.

Od Iraka sem sta včeraj poskusila dva angleška pehotna bataljona z 2 brzostrelnima gorskima topovoma presenetiti taborišče Arabcev v okolici pri Kornu. Zašla pa sta v zasedo in izgubila v dveurnem boju 125 mož na mrtvih in ranjenih. Arabci so zasledovali sovražnika, ki je bežal. Na arabski strani je bilo ranjenih 15 mož, dasi so Angleži streljali iz velike bližine.

Angleški izvoz.

K.-B. London, 10. januarja. Izvoz Anglije meseca decembra se je zmanjšal za 39,3% ter je znašal 26.278.000 funtov. Zmanjšal se je izvoz živil, premoga, železa, jekla, strojev, bombaža, kemikalij in usnja. Gradba ladij je poskočila za inozemstvo za 13.934 funtov. V celoti se je zmanjšal izvoz v letu 1914 za 95.014.000 funtov. — Uradna poročila o cenah

živil izkazujejo zvišanje za 20% proti januarju lanskega leta.

Odstop ministra za zunanje zadeve grofa Berchtolda.

K.-B. Dunaj, 13. januarja.

Minister c. in k. dvora in zunanjih zadev grof Berchtold, ki je Njeg. c. in k. Veličanstvo že pred daljšim časom prosil, da naj ga milostno od njegove službe odpusti, je to prošnjo zdaj na najvišjem mestu ponovil.

Njeg. Veličanstvo cesar je važne osebnosti vzroke, ki so dovedle ministra za zunanje zadeve do svojega odstopa, priznal in najmilostnejše tej prošnji ugodil.

Kot naslednik grofa Berchtolda bode kr. ogrski minister na najvišjem dvoru grof Burian za ministra c. in k. dvora ter zunanjih zadev imenovan.

Rumunija mobilizira?

Francoski listi poročajo: Mobilizacijo v Rumuniji pričakovati je v najkrajšem času. Za konec meseca januarja poklicalo se je pod orožje že 330.000 mož. Sedaj stoji v aktivni vojaški službi 85.000 mož. V kratkem času imela bode Rumunska 600.000 mož pod orožjem, od katerih je 450.000 mož linijskih vojakov. — Kako, zakaj in proti komu mobilizira Rumunska, doslej ni jasno. Morda tiči v tem le nekaka politična previdnost. Ali vsekakor je zadeva tako važna, da zasluži splošno zanimanje.

Italija pred mobilizacijo.

Razni listi so poročali v zadnjem času, da se je pričela v Italiji mobilizacija vojaških sil. Pravzaprav ne javna uradna mobilizacija, marveč le nekako tiho oboroženje. Graška „Tagespost“, piše v tem oziru v svoji številki od pretekle srede sledeče: „Nad vsak dvom stoji laško oboroženje armade in mornarice. Mobilizacija sicer ni ukazana in vendar že stoji nad 600.000 mož pod orožjem. Te dni se pokliče nove rekrute, ki bodejo v 6 tednih izvežbani. Koncem februarja torej bode znašalo število pod orožjem stoječe armade 800.000 mož. Medtem se je rezervne razrede prve linije polagoma k orožnim vajam vpoklicalo in zopet odpustilo. Strelivo za posamezne vrste orožja je že davno na določenih krajih zbrano. Mobilizacija bi se v danem slučaju lahko prav hitro izvršila. Istotako pripravljena je mornarica...“ Italija se torej pripravlja; vprašanje je le: proti komu? „Tagespost“ pravi v svojem članku: „Karkoli tudi Italija namerava, tako pametna bode, da ne bo zabodla v vsršenovo gnezdo. In v teh par tednih, ki so še potrebni, da je Italija popolnoma za boj pripravljena, zamore se na bojiščih toliko važnega zgoditi, da bodejo naša žalostna prsa zopet prostje dihal... Upajmo!

Avstrijski junak.

Avstrijski gefreiter Josef Bachinger naše hrabre armade bil je imenovan za feldvebla in poleg tega odlikovan z železnim križem 1.

Franz Jos. Bachinger, erhielt das Eiserne Kreuz 1u.2. Kl.

in 2. razreda. Vrlemu temu junaku, katerega sliko danes prinašamo, se je namreč posrečilo, da je vjel ruskega gubernierja trdnjave Varšave barona pl. Korffa.

Bolni : Sanatorij
naplntih **Aflenz**
Hofacker 1830 - Stajersko - Prospekt

V vojski — 1915 nasproti*

Minulo je staro leto med prasketanjem pušk, gromenjem topov in žvenkom sabelj. Prešli so dnevi, njih ure in minute, v katerih smo vsi tuintam trepetali; navdajalo pa nas je zmiraj tudi neko vzvišeno čuvstvo. Na tisoče ljudi je zgubilo svoje najdražje; na tisoče hrabrih vojščakov je krvavelo na bojnih poljih; mnogi, da prav mnogi so žrtvovali celo svoje življenje za domovino. Na tujih poljanah najdeš grobove ju-

* Ta izborni članek posnemamo iz „Gosp. glasnika“; gotovo bode vse naše čitatelje zanimal.